

POKROK
PUBLISHING CO.

vydává
POKROK ZAPADU
a listiny okresní
v Crete pro Maline okres, Neb., ve
Schuyler a Clarkson pro Colfax okres,
Neb., ve Wilson, Kans., pro stát Kan-
sas, ve Cedar Rapids, Ia., pro stát
Iowa, v St. Paul a Minneapolis, Minn.,
pro stát Minnesota a v Tyndall, S. D.,
pro státy South a North Dakotu.

Předplatná:
Pro Spojené Státy \$1.50. Pro Kanadu
\$2.00. Do Evropy \$2.50 ročně.

Zánikly peněžní děje se pomoci po-
nélných poukázk (Money Orders), ex-
pressních poukázk (Express Money
Orders), bankovních poukázk (Bank
Draft) a bank v registrovaném dopise.
Oznamujeme-li své přestěhování, udej-
te starou i novou adresu.
Dopisy z kruhů členův chotně ochotně
uvažujeme. Musí být slušné, psané
bez úmyslu někoho osobně poškodit a
býti v redakci utajeno, anž již má
slovo s redakcí utajeno, anž již má
slovo s redakcí utajeno, anž již má

ČECHOVÉ AMERIČTI A ČESKÝ NÁROD.

Známe jednoho vzdělaného kra-
jana a dobrého vlastence, jenž
říká o Čechách, a to zejména o a-
merických Čechách, že jsou to "du-
ševní anarchové". Vzpomněli
jsme si na toho dobrého, když
když jsme četli, jak v New Yorku
si založili "Česko-americký výbor
na osamostatnění a podporu
českého národa", v Baltimore
"Českou Obrannou Jednotu", v
Chicago "České Národní Sdrůže-
ní", a nežli se tyto řádky dostá-
nou milým čtenářům do rukou,
snad budou mít všechny organizace
jakož o půle tuhé věci a každá z
nich bude mít "neomyšlný a ze-
la bezpečný prostředek" na osvo-
bození českého národa a ovšem
každá z jeho "osamostatnění"
provede zcela samostatně, aby se
nemusela dělit o vavřiny. Inu,
duševní anarchie. Našli se sice
také lidé, kteří poukazují, že je-
dinou rozumnou cestou jest, po-
máhati národu našemu, v té zou-
falé bídě, v které se již nyní na
samém počátku války ocitli a kte-
rá dále jej čeká a přichází z Čech
dopisy zdejšími příbuzným, nad
nimiž každý citlivý člověk musí
zaslati — avšak pokyny takové,
jež počítají se skutečnosti a ni-
koli s větrnými zámkami, jsou pří-
liš "krotké" dnes, kdy v každém
pravém česko-americkém vlasten-
ci oživil při nejmenším druhý
Talleyrand a Cromwell v jedné
osobě. My konečně dovedeme se
vzít v duševní rozpoložení těch
našinců, již tvoří oni "česko-
americký výbor pro osamostatně-
ní a podporu českého národa" ne-
bo těch, kteří jsou sklopně
presvědčení, že všecko, čeho tře-
ba jest k osvobození českého ná-
roda, a jest několikatisícový fond,
musí to být hrde sebevědomí —
ale těch sedm křehčích v Londýně,
kteří vydali ono památné provola-
ní, to "mysle, anglický národ," vše-
chna to, myslíme dobře, jsou však
ještě dnes světu pro smích. Vla-
stenci, osvoboditelé českého ná-
roda, radíme vám upřímně, pusťte
si trochu ledové vody na hlavu a
nepomáže-li to, tedy za krk, nežli
vášim "hraním si na diplomaty"
nás nešťastný lid ve vlasti uvede-
te do většího neštěstí, nežli v ja-
kém už jest.

Z některých našich česko-ameri-
ckých časopisů došel by čtenář
skoro k přesvědčení, že nehojně o
primát ti největší národové světa,
že se nejedná o kontrolu moří, o
cestu do Indie, o záceanské osa-
dy, hlavně v Africe, kde stětu-
jí se zájmy Německa a Francie a
Anglie před několika léty má-
lem přivodilo evropskou válku,
kterou máme nyní, že se nejedná o
životní zájmy národů, které na
tento zápas vynakládají závrat-
né sumy peněz a obětují životy
sta tisíců svých mladých lidí a že
po válce toto národové první a
jediné budou pamatovati na své
zájmy, a rozumný člověk sotva
něco jiného mohlo by očekávati —
z některých česko-amerických ča-
sovisů skoro by čtenář došel k
presvědčení, že v této válce na
první místě jedná se o Čechy.
My víme, že v pádu vítězství
spojených vojsků odnese rakou-
sko-uherská monarchie, ale to
bude rozložena jediné se zřete-
lem na zájmy vítězích velkých
států. Dnes jest evropská válka
teprve v druhém měsíci, stratego-

ve plánují a millionové armády
vykonávají jejich rozkazy, avšak
vzhledem k minulým zkušenos-
tem, dovolíme si projevití míně-
ní, že v diplomatických kancelá-
řích v Londýně, v Berlíně a v
Petrohradě a ovšem také ve Vídni
a v Berlíně, jsou již přesně plány
vypracovány — vypracovány pro
každý možný případ, pro případ
porážky i vítězství a také pro ten
případ, že vlastně žádná strana
nebyla by na hlavu poražena, což
se také může státi. Dnes diplo-
matické všech těch velkých národů
zinně pracuje, avšak obírá se
jedině světovými problémy, probl-
my světových říší. Šest měsíců
před tím, nežli balkánské spojenci
vtrhli do boje proti Turkům,
byly jejich plány hotovy vzhle-
dem k území, jež hodlali dobytí
a Turkové vzít a jediné intriky
videřské vlády způsobily, že po-
vstal boj o kořist mezi balkánský-
mi národy. Stejně jsou již dnes
vypracovány plány trojíte dohody,
jakož i Německa a Rakouska.
Jak věci se budou vyvíjeti, bude
snad třeba něco poznamenati, přida-
ti nebo ubrati, než ve hlavních
rysech nebude změn, a jak svr-
chu pravíme, ty plány jsou vy-
pracovány pro všechny možné pří-
pady a možnosti. A diplomacie
zná ještě méně sentimentu, nežli
armády v poli, a ona nesmí znáti
sentimentu. Či můžeme očeká-
vat od národův této dohody, že
budou obětovati sta tisíců svých
mladých lidí a snad milliardu dol-
larů národního jmění pro nějaké
zájmy, nežli jsou zájmy těch
národů? Můžeme to očekávati od
Německa a Rakouska? Válka jest
to nekrutější skutečnost a pou-
ze hláhevno může věřiti, že senti-
ment bude hráti nějakou úlohu.
Dopřeli ku novému rozdělení Ev-
ropy, bude rozdělena také, jak to
vyžadovati budou zájmy velkých
vítězích států a v tom nicméně
neměnná, a mapa Evropy bude u-
pravena bez nejménšího ohledu na
malé národy, jak budoucnost u-
káže. Menším národům, Čechům,
Polákům, prospěje se jediné teh-
dy, když toho vyžadovati budou
zájmy velkých národů.

V myslí veřejnosti ustálila se
myšlénka, že ta neb ona strana
vítězí a ta druhá bude na hlavu
poražena, k čemuž konečně může
dojiti, ale také se může státi, že
tato válka bude "draw", že skon-
čí, aniž byla by na hlavu poraže-
na kterákoli ze stran. Takové věci
se již staly, staly se v poslední
velké válce, mezi Ruskem a Ja-
ponskem, kdy žádná z těch zemí
nebyla na hlavu poražena a proto
mír uzavřený v Portsmouthu, ne-
byl mír mezi vítězem a přemože-
ným, nýbrž byl to kompromis.
Dějme tomu, že po šesti měsících
válčení budou národové v tom
strážném zápase úspěšnější, vý-
slení, vysílání na lidech i finančně
a že válčeno bude se střídavým
štěstím a že žádná ze stran nebu-
de bliže svého cíle než nyní jest.
Není v případě tom více prav-
děpodobno, že ti největší národové
na světě, Velká Británie, Fran-
cie, Německo, Rusko, Japan a Ra-
kousko nechali by své hranice
zrovna jak jsou nyní, že nebyly
žádné válečné náhrady vypláceny
a že by se "hojili" na Afri-
ce a snad i na Číně? Mohl by
proti tomu někdo protestovati
brannou močí — proti šestí veli-
kým národům světa, kteří by měli
v poli velkých armád a na mo-
řích velkých loďstev? Jistě Spoj.
Státy nepustily by se v boj s ce-
lým světem a tím méně Itálie, kte-
rá jest tu jedinou evropskou neu-
trální velmočí. S touto možno-
stí necht počítati také Čechové a-
meričti, s možností, že český ná-
rod zůstal by zrovna v tom Ra-
kousku, jak jest nyní a pod tou-
tou vládou. A pak jest další mož-
nost, vzdálená sice, ale přece je-
nou možností — vítězství Rakou-
ska a Německa — v kterémžto
případě český národ mohlo by
zle o něčem za tu česko-americkou
diplomaci. Ono jest to velmi do-
broudné a závažné "osamostat-
ňování" český národ a podnikati
"diplomatické akce", avšak Če-
chové američti měli by posečkati,
až se jim dostane pokynů z vlas-
ti. Přece snad celé rakouso-
uherské mocnářství není oklopo-
no kordonem vojáků, a zdá-li se
pro národ český dostatečně histo-
rický okamžik, to přece nejlépe do-
vedou posouditi v Čechách, a kdy-
by v takových důležitých chvílích
nedovedli se dorozuměti se zabra-
něnými krajaney, tu by s nimi by-
la téžka porada. Mimo to histo-

rie zaznamenává málo případů,
aby některému národu podána
byla svoboda na tácku, obyčejné
musely si ji vybojovati, krvavě
vybojovati a nasazením nesmí-
rých obětí, na životech a státech.
Přáli bychom si, aby prof. Ma-
saryk přijel do Ameriky, a sotva
cíl jeho cesty jest jiný, když ne-
chal o sobě věděti z Liverpoolu v
Anglii, neboť potom dozvěděli
bychom se spolehlivých zpráv o
poměrech ve vlasti živých, ja-
kým způsobem měli bychom ná-
rodu našemu v přítomné krizi po-
máhati. Prof. Masaryk, jako říš-
ský poslanec, jako učenec světově
jména a významu, mohlo by býti
mluvčím, jaksi vyslancem če-
ského národa před cizincem, což
nemůžeme činiti my, vyštěhoval-
ci, občané Spojených Států. A
prof. Masaryk, kdyby jeho poslá-
ní do Ameriky bylo rázu politič-
kého, jistě dovedl by si najíti
cesty a prostředky na dorozumě-
vání s vůdčími kruhy v Čechách
a v jiných zemích. Když byl po-
sledně prof. Masaryk v Americe,
české kapitalistické časopisy v
Chicago jej ignorovaly, ignorovaly
největšího českého učence,
ale doufáme, že nyní celá česká
Amerika náruče mu otevře, příje-
de-li sem, o čemž neždalo se býti
pochybností. Redaktor Pokroku
Západu bude jeho posláni a sna-
jí se tak horlivě následovati jako
jeho poslední návštěvy. Ono jest
nejvyššího třeba, aby sem přišel
nějaký "uklidňující vliv," aby-
chom s vysokých sfér vysoké po-
litiky dostali se na tvrdou půdu
skutečnosti, a jak prof. Masaryk
známe, on byl tím "vlivem
uklidňujícím." Dnes zdá se býti
skoro jisto, že pobuřující zprávy,
kteří doeházeli do Spojených
Států přes Petrohrad, byly pře-
hlané a některé snad i úplně vy-
myšlené a pravda, skutečná pra-
vda, ať taková či onkva, měla by
na zdejší veřejné mínění blaho-
dárny účinek. Z úst prof. Masary-
ka jistě pravdu bychom slyšeli
a také od něho dostali direktivny,
jak si věsti, tak abychom národu
ve vlasti více neškodili, nežli
prospěli. A nejméně měli by-
chom mluviti jménem českého
národa, pokud nevíme, zdá-li se to
příje. Tak na příklad jeden new-
yorský občan již žádá onen dlou-
holetý výbor v tom městě, a-
by promluvil jménem českého ná-
roda zaslaním tohoto memoranda
vládním spojením:
"My, Čechové američti, poklá-
dáme za právoplatné zastupce
svých bratrů v naší staré vlasti,
kteří sevržení Germánstvem a
mohou něčeho v tomto okamžiku
pro svatou věc spojenec činiti,
dovoluje se napřed, upozorniti
doexcellence zastupců, kterých
žádáme, že Čechové, kteří jsou individua-
lní vůdci rakouských Slovanů,
buditelé protigermánské propa-
gandy mezi těmito a nadšenými pří-
leteli Ruska, Francie i Anglie od-
doby svého národního probuzení,
toutež již staletí po národním sa-
mostatnosti a bojují proti návalu
Germánů od usazení svého v ze-
mi české, jsouce přímo bastouny
proti "Drang nach Osten und
Sueden." Prosimé tudíž národy
spojené.

Nezapomeňte na Čechy

až po konečném vítězství budete
utvářeti novou, šťastnou Evropu.
Za těchto okolností, kdy návr-
hy se líhnou jako kuřata v máji a
rostou jako houby po dešti, zno-
va opakujeme: Nemluvte jeně
utvářeti novou, šťastnou Euro-
pu, nem českého národa, zvláště ne-
smysly nebudte mluveny, pokud
nevíme, zdá-li si toho národ pře-
je, pokud nedostaneme direktivny,
jak si věsti a jak pokračovati, ne-
bo na konec více národu našemu
uškodíme, nežli prospějeme a ro-
vněž si pamatujeme, že od válčé-
ho k směněmu bývá jenom ma-
lý krůček.
S tím mluvím jménem české
Ameriky jest zrovna taková potř.
Už máme tři organizace, kromě
jedné čistě "fundové" akce, ale
aby zorganizován byl česko-ame-
rický lid, žádný opravdový pokus
se nestal. Podle našeho skromné-
ho mínění jest třeba dále i cen-
tralizace, totiž aby ten "Česko-
americký výbor pro osamostatně-
ní a podporu českého národa"
v New Yorku a "Česká obranná
Jednota" v Baltimore a "České
Národní Sdrůžení" v Chicago se
dohodily na cílech i postupu akce
a rozsahly provolání na všechny
spolky v Americe se žádostí o

útok na ten neb onen národ, my
všechni měli bychom se zdržovali
slovní války ve veřejném tisku,
ozvěny děsné války, jež postokí
Evropu. Ať zvítězí tam či ona
strana, svět v jistém smyslu ztra-
tí, tiž ať národové, kteří zvítězí,
ztratí. Nežť ať do okolí stane se
tam, vystrážejme se pýchy a předsu-
dku racy a jazyka a péra zde. Nyn-
ní však, co já obzvlášť chci při-
pomenouti jest, že kdežto sympa-
thizují s Němci v odražení nesp-
vedlivých útoků na jich lid, nesp-
sím, že oni jsou v právu, když ú-
toží na jiné racy na ospravedně-
ní války vedené Němci. Ně-
kteří appellovali na nás, abychom
volili mezi Germánem a Slovan-
em, mezi německou civilizací a
kozákem barbarstvím. Němci
měli by přestatí s argumenty to-
hoto druhu. Rusové nejsou koza-
ci, aniž jsou Tataři. Ipl to Napo-
leon, jenž řekl "Skrábněte Rusa
a najdete Tataře." Rusové vlast-
ně jsou Slované, avšak nejsou ko-
zaci aniž Tataři. A jako Slované
jsou tak schopni vysokého vývoje
jako plém, jako Němci, neb Kel-
tové, neb Latinci. A více než to,
oni jsou oprávnění k nejlépejší
příležitosti pro vlastní vývoj. Jest
to ubohý badatel ve filosofii lidské
historie, jenž odpírá viděti, že den
Slovanův nadehází. Nežť ať tomu
kdo věří či nikoli, Němci nemají
žádného božského práva k utlačo-
vání, k zotročování Slovana. Z ce-
lé této děsné války pohromy v
Evropě vyšší dobro přichází. Ne-
boť jsou horší věci nežli válka pro
národy, nežli tato válka. Mamou
a lakota a prostopášnost výzřely
samotně srdce z národů. Válka,
brozná jak jest, jest lepší o-
ny. Války přestanou až lakota,
cizizáost a prostopášnost přesta-
nou, ani o den dříve. Nežť vra-
se ku Slovanům. Jáke právo má Ně-
mec, neb příslušník kteréhokoli
plémene, posmívati se Slovanu? Ne-
boť právo má německý ná-
rod utlačovati neb zotročovati je-
jí?
Lidský mluveno, byl to Slovan,
který zachránil germánkou civili-
saci od naprostého zničení v sedm-
náctém století. Když onen zba-
lel, německý Leopold rakouský u-
přel se svým měnenným šlechtic-
em, vesměs Němci, před samým o-
blíbením Turků utábořených před
Vídni, byl to Jan Soběški, Slovan,
Polák, jenž zachránil křesťanskou
civilisaci od naprosté zkázy. Pra-
vda, měl německého prince, Karla
Lotrinského, na svém pravém
křídle v bitvě před valy Vídne. —
Avšak bylo to Soběšského jméno a
sláva a meč, jež poslaly Turka
zpet, poraženého, do Bělehradu.
Onen bledá Leopold vrátil se do
svého císařství zachráněného pro-
něho od Turka a Mongola Slova-
nem, kterému poděkuje odeprál od-
plati i pouhou vděčností. Odpu-
stí-li mi Němci, hlavně rakouští
Němci, dovolím si projevití ná-
ji, že zdali Bůh nevyvodí žádné jí-
né dobro z této hrozné války, že
způsobí, aby František Josef byl
posledním vládnoucím Habsbur-
gem v Evropě. On zapačal svoji
vládu zkrušením Uher. A uzávi-
ně hrůznější záplavu lidské krve pro
jeho pokus zardousiti svobodný
život v našem Srbsku, jako již
zarovnal svobodné aspirace Bos-
ny, rovněž slovanské. Zapačal svo-
jí vládu v krvi; koně jí v krvi; a
krev pronásledovala jej a jeho
dům skrze všechna léta jeho živa-
ta. Při rozmluvě s jedním promi-
nentním německým obchodníkem
v sousedním městě před nedá-
vnem, týž pravil: "Pane Willi-
ams, já jsem Němec a mé srdce a
naděje jsou s německým lidem;
avšak když bylo po mém, roze-
stabil bych Hohenzollerny do jed-
nóhého podlé zdi a postřelil je vše-
cky." Němec má právo říci to,
já nikoli, neboť Hohenzollernové
byli silným rodem. Avšak i Ně-
mec, ať rakouský neb jiný, sotva
může býti hrdým na Habsburgy.
Jákm lidským právem mohou
se domýšleti, že jsou způsobitými
vládnoucí slovanským Polákům,
lidu Soběšského, Kosciuszka, Ko-
perniku? Jákm lidským právem
měli by Němci vládnouti nad Po-
láky, nad Čechy, nad Chorvaty,
nad Srby; nad Slovaney, kdekoli,
bez jejich souhlasu? Vilem ně-
mecký jest v právu, když chce, a-
by Němec měl "místo na slunci."
Avšak on jest naprosto v ne-
právu, když uprá místo na slun-
ci Polse, Čechům, Chorvatsku,
Rosně, Srbsku. Rusko se může
postarati samo o sebe; avšak
na Rusku jest oprávněno k "místu
na slunci." Pro sebevůle se svým
níkohásláními zdroji, které žar-

"MÍSTO NA SLUNCI" PRO VŠECKY.

Pod tímto ohlávením uveřejněn
jest v omažském "World-Herald"
dopis Rev. Johna Williams, kte-
rý jest snad tím nejzajímavějším
ze všech, jež v onom listě byly o-
tištěny od započeti přítomné vál-
ky — a bylo jich hodně a také
celkem dlužno doznati omažským
anglickým časopisům, že v oně do-
pisové rubrice snažili se býti neu-
trální. Rev. Williams, o němž
svého času jsme se na tomto místě
zmiňovali, jest jedním z vyniká-
cích občanů amerických — nikoli
ovšem jménem ani tak zvaným
společenským postavením, ale
službou, kterou během svého dlou-
hého života prokázal a pracl, šle-
chetnou a obětavou, kterou vyko-
nal. Myslíme, že nikdo ještě ne-
promluvil Němci tak do duše
jako Rev. Williams, a již z té pří-
činy jsme jisti, že dopis bude za-
řazen i do "čtenáře. Zmíněný du-
chovní píše:
"Když prezident Wilson neuváží
lid tohoto národa k neutralitě v
bratrovražedné válce mezi vůd-
cími národy Evropy, on učiní to,
co nejlépe slušelo vládaři tohoto
mnohojazyčného lidu. On žádal o
neutralitu ve slově, jakož i v činu.
On nežádal nemožné od nás
— neutralitu v myšlénce. Sotva
můžeme si uložiti zdrženlivost od
vyhlášení neb utvoření mínění.
Avšak i v myšlénce měli bychom
býti tak spravedlivými a nestr-
annými, jak jest to pro lidi mo-
žné. Přirozeně, Němci nemohou viděti
spor v takovém světle jako Angli-
čané, neb jako Francouzové, neb
Rusové, neb jako Belgičané. Tře-
ba Němci mohou se řízniti v náhle-
dech o původu této hrozné války,
nieměně však jako Němci oni sto-
jí jako jeden muž pro vlast, vlasť,
ať jest v právu nebo nepravu. —
Avšak jim toho nemůže zasáhvati.
Stejně nesmí býti sáhlavými při-
slušníkům jiných národů mezi ná-
mi, když stojí již své vlasti.
Nevšak ale v této zemi, když roz-
ny Američan má býti neutrálním,
ve slově jakož i v činu a nestr-
anném, pokud to možno i v myšlén-
ce, nemají ti v cizině rozční tudíž
byvatní povinností k zemi, v které
žijí a k lidu, mezi nímž bydlí. —
Kromě když se neobrana vyá-
hvati může umírněnou odpovědí na

útok na ten neb onen národ, my
všechni měli bychom se zdržovali
slovní války ve veřejném tisku,
ozvěny děsné války, jež postokí
Evropu. Ať zvítězí tam či ona
strana, svět v jistém smyslu ztra-
tí, tiž ať národové, kteří zvítězí,
ztratí. Nežť ať do okolí stane se
tam, vystrážejme se pýchy a předsu-
dku racy a jazyka a péra zde. Nyn-
ní však, co já obzvlášť chci při-
pomenouti jest, že kdežto sympa-
thizují s Němci v odražení nesp-
vedlivých útoků na jich lid, nesp-
sím, že oni jsou v právu, když ú-
toží na jiné racy na ospravedně-
ní války vedené Němci. Ně-
kteří appellovali na nás, abychom
volili mezi Germánem a Slovan-
em, mezi německou civilizací a
kozákem barbarstvím. Němci
měli by přestatí s argumenty to-
hoto druhu. Rusové nejsou koza-
ci, aniž jsou Tataři. Ipl to Napo-
leon, jenž řekl "Skrábněte Rusa
a najdete Tataře." Rusové vlast-
ně jsou Slované, avšak nejsou ko-
zaci aniž Tataři. A jako Slované
jsou tak schopni vysokého vývoje
jako plém, jako Němci, neb Kel-
tové, neb Latinci. A více než to,
oni jsou oprávnění k nejlépejší
příležitosti pro vlastní vývoj. Jest
to ubohý badatel ve filosofii lidské
historie, jenž odpírá viděti, že den
Slovanův nadehází. Nežť ať tomu
kdo věří či nikoli, Němci nemají
žádného božského práva k utlačo-
vání, k zotročování Slovana. Z ce-
lé této děsné války pohromy v
Evropě vyšší dobro přichází. Ne-
boť jsou horší věci nežli válka pro
národy, nežli tato válka. Mamou
a lakota a prostopášnost výzřely
samotně srdce z národů. Válka,
brozná jak jest, jest lepší o-
ny. Války přestanou až lakota,
cizizáost a prostopášnost přesta-
nou, ani o den dříve. Nežť vra-
se ku Slovanům. Jáke právo má Ně-
mec, neb příslušník kteréhokoli
plémene, posmívati se Slovanu? Ne-
boť právo má německý ná-
rod utlačovati neb zotročovati je-
jí?
Lidský mluveno, byl to Slovan,
který zachránil germánkou civili-
saci od naprostého zničení v sedm-
náctém století. Když onen zba-
lel, německý Leopold rakouský u-
přel se svým měnenným šlechtic-
em, vesměs Němci, před samým o-
blíbením Turků utábořených před
Vídni, byl to Jan Soběški, Slovan,
Polák, jenž zachránil křesťanskou
civilisaci od naprosté zkázy. Pra-
vda, měl německého prince, Karla
Lotrinského, na svém pravém
křídle v bitvě před valy Vídne. —
Avšak bylo to Soběšského jméno a
sláva a meč, jež poslaly Turka
zpet, poraženého, do Bělehradu.
Onen bledá Leopold vrátil se do
svého císařství zachráněného pro-
něho od Turka a Mongola Slova-
nem, kterému poděkuje odeprál od-
plati i pouhou vděčností. Odpu-
stí-li mi Němci, hlavně rakouští
Němci, dovolím si projevití ná-
ji, že zdali Bůh nevyvodí žádné jí-
né dobro z této hrozné války, že
způsobí, aby František Josef byl
posledním vládnoucím Habsbur-
gem v Evropě. On zapačal svoji
vládu zkrušením Uher. A uzávi-
ně hrůznější záplavu lidské krve pro
jeho pokus zardousiti svobodný
život v našem Srbsku, jako již
zarovnal svobodné aspirace Bos-
ny, rovněž slovanské. Zapačal svo-
jí vládu v krvi; koně jí v krvi; a
krev pronásledovala jej a jeho
dům skrze všechna léta jeho živa-
ta. Při rozmluvě s jedním promi-
nentním německým obchodníkem
v sousedním městě před nedá-
vnem, týž pravil: "Pane Willi-
ams, já jsem Němec a mé srdce a
naděje jsou s německým lidem;
avšak když bylo po mém, roze-
stabil bych Hohenzollerny do jed-
nóhého podlé zdi a postřelil je vše-
cky." Němec má právo říci to,
já nikoli, neboť Hohenzollernové
byli silným rodem. Avšak i Ně-
mec, ať rakouský neb jiný, sotva
může býti hrdým na Habsburgy.
Jákm lidským právem mohou
se domýšleti, že jsou způsobitými
vládnoucí slovanským Polákům,
lidu Soběšského, Kosciuszka, Ko-
perniku? Jákm lidským právem
měli by Němci vládnouti nad Po-
láky, nad Čechy, nad Chorvaty,
nad Srby; nad Slovaney, kdekoli,
bez jejich souhlasu? Vilem ně-
mecký jest v právu, když chce, a-
by Němec měl "místo na slunci."
Avšak on jest naprosto v ne-
právu, když uprá místo na slun-
ci Polse, Čechům, Chorvatsku,
Rosně, Srbsku. Rusko se může
postarati samo o sebe; avšak
na Rusku jest oprávněno k "místu
na slunci." Pro sebevůle se svým
níkohásláními zdroji, které žar-

ČESKÁ AMERIKA PŘET TRI-CETI LÉTY.

Pan J. V. Matějka začal v
Chicago vydávati "Chicago-
ské Listy", časopis věštnou pouze
oznamkový, který vycházel ve
středu a v sobotu při předplatném
\$1 ročně. Později se stal z "Chi-
cagských Listů" denník.

**Mnozí lidé umírají před jím vy-
měřeným časem, protože na vý-
střabý přírody nedbají. Tělo mu-
že se dobře opevniti proti choro-
bě užtím příležitostně dávky
Dra. Petra Hobbaka, starého do-
bu vyzkoušeného bylinného lé-
ku. Není to lék lékařnický. Pod-
robnosti ptejte se dodací a spons-
na na Dr. Peter Fahrney & Sons
Co., 19-25 So. Hoyle Ave., Chi-
cago, Ill. — Advertisement**

Julius J. Zitnik,
právník
a spoluhlýž tábce ve všech
právních záležitostech.
715 Brandeis Theater Bldg.
Tel. Douglas 2376.
OMAHA — NEBRASKA
Zastupuje u všech soudů.